

Laikraksts iznāk trīs reizes nedēļā: otrdienās, ceturtdienās un sestdienās

UZVARAS CEĻŠ

Redakcija Līvānos, Rīgas ielā 33. Tālruni: redaktoram 41, redakcijai 58. Numurs maksā 10 kapeikas

Latvijas Komunistiskās partijas Līvānu rajona komitejas un Līvānu rajona Darbaļaužu deputātu padomes organs

№ 81 (1032)

Otrdien, 1957. g. 9. jūlijā

8. gads

Partijas spēks ir tās vienotībā

4. jūlijā partijas rajona komitejas zālē pulcējās partijas rajona organizācijas aktīvi, lai apspriestu PSKP CK Plenuma lēmumu par G. M. Maļenkova, L. M. Kaganoviča un V. M. Molotova antipartejisko grupu.

Sapulcējušos tuvāk ar Centralās Komitejas Plenuma lēmumu iepazīstināja partijas rajona komitejas sekretare b. Beļuka.

Komunisti visi kā viens atbalstīja taisnīgo lēmumu un asi nosodīja bb. Maļenkova, Kaganoviča, Molotova un Šepilova atraušanos no leņiniskās partijas līnijas.

Sanāksmē runāja vairāki komunisti, kas partijas rindās sastāv jau ilgus gadus un dziļi izprot pareizo vienotības partijas politiku.

Ar dziļu sašutumu runāja ilggadējais partijas biedrs pensionars b. P. D. Līvāns.

— Visapkārt mēs redzam nemitīgi plaukstošo dzīvi, ejam uz priekšu ne gadiem, ne mēnešiem, bet dienām un stundām, — viņš teica.

— Nav vairs pareizākas valsts iekšējās un ārpolitikas, kāda ir partijas XX kongresa nospraustā politika. Nesaudzīgi nosodītiem jābūt visiem tiem, kas ir pret šo partijas līniju. Visi partijas lēmumi un pasākumi tiek veikti tau-

tas interesēs, mūsu visu labklājības celšanai, tāpēc nepiedodams ir antipartejiskās grupas izlēciens un cenšanās kavēt straujo tautas labklājības kāpinājumu. Biedri Maļenkovs, Kaganovičs, Molotovs un Šepilovs ir pelnījuši visbargāko partijas sodu, bet mēs komunisti vēl ciešāk saklausim savas rindas zem leņinisma karoga, lai negrozāmi ietu pa XX kongresa nosprausto ceļu uz komunismu, — nobeidza b. Līvāns.

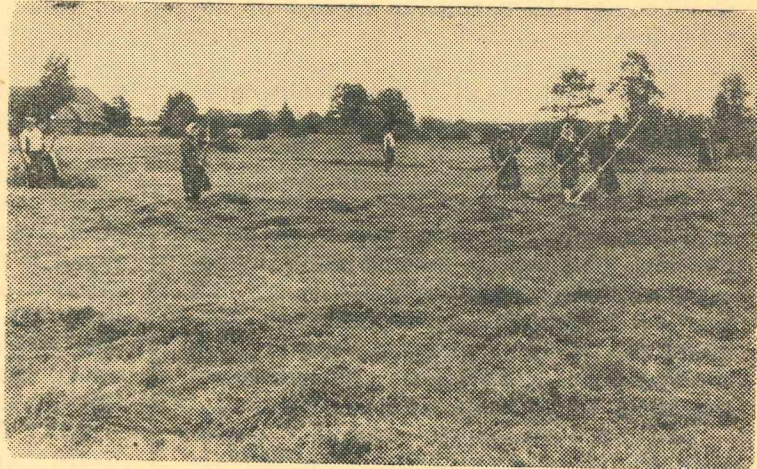
Aktīva sanāksmē runāja vēl Līvānu kūdras fabrikas direktors b. Laurins, rajona izpilžu komitejas priekšsēdētājs b. Bravins, Vorosilova vārdā nosauktā kolchoza priekšsēdētājs b. Agafonovs un vairāki citi partijas biedri. Viņi uzsvēra, ka partijas spēks slēpjas tieši tās vienotībā un tāpēc ikvienam partijas biedram šī vienotība jāglabā kā acu gaisma, kā visdārgākais, kas cilvēkam ir.

Partijas rajona aktīva sanāksme pieņēma lēmumu, kurā asi tiek nosodīta antipartejiskā grupa, vispusīgi tiek atbalstīts PSKP CK Plenuma lēmums un izteikta apņemšanās vēl ciešāk sakļaut savas rindas partijas un valdības ikviena uzdevuma sekmīgai izpildei.

Liek skābbarību

Skan plaujmašīnu dziesma visās Vorosilova vārdā nosauktā kolchoza brigādēs. Tām atsaucas skābbarības griezēji pie fermām. Lopbarības sagāde rit pilnā sparā. Vorosilovieši jau ielikuši no savvaļas zālēm 200 tonnas skābbarības. Visvairāk sagatavots skābbarības III kompleksajā brigādē, kuru vada b. Usāns. Te tvertnēs jau ieguldīts ap 100 tonnām savvaļas zāļu zaļās masas. Daudz, daudz jāgatavo sulīgās barības, tāpēc darbs neapsīkst ne dienu.

P. Jauja

Labi siena plauja veicas kolchozā „Sarkanais karogs”. Te nopļauti jau pāri par 110 ha dabisko un sēto zālāju. Attēlā: siena ievākšana kolchozā „Sarkanais karogs”

Vāc savvaļas zāļu sēklas

Komunistiskā partija padomju tautai izvīrījusi diženu un vēsturisku uzdevumu — tuvākajos gados panākt Amerikas Savienotās Valstis gaļas, piena un sviesta ražošanā uz vienu iedzīvotāju.

Izšķiroša loma šī grandiozā uzdevuma izpildē būs ilggadīgajiem zālājiem, jo bez labas lopbarības nekāda lopkopības pacēluma nebūs.

Skaidrs, ka lai nostiprinātu lopbarības bāzi, tad tuvākajos 1—3 gados būs nepieciešams ierīkot ievērojamas platības dažāda veida zālāju, kā arī ievērojami celt esošo ražību.

Zālāju (pļavu, ganību) ierīkošanai nepietiks tikai ar sarkanā āboliņa un timotiņa sēklām, bet būs nepieciešams plašāks zāļu sortiments, kā

bastarda āboliņš, baltais āboliņš, kamolzāle, pļavu lapsaste, slapjākās vietās miežu brālis un daudz citu, kas pie labas mēslošanas dotu ļoti labas ražas.

Nopietni šogad pie zālāju sēklkopības jautājuma ķēries kolchozs „Uzvara”, kas nolēmis savu saimniecību apgādāt ar nepieciešamajām sēklām. Tā arteli jau ierādīti sēklai 40 ha dažāda veida zālāju kā sarkanais āboliņš un timotiņš.

Bet lai sagādātu pārējās vērtīgās stiebrzāles, arteļa biedri kopā ar Rimicānu skolas kolektīvu veiks šo zāļu sēklu vākšanu un pavalrošanu. Lai labāk sekmētos šo zāļu sēklu vākšana, arteli komplekso brigāžu laukos izraudzītas vietas, kur aug šīs

vērtīgās savvaļas zāles (kamolzāle, pļavas lapsaste, baltais āboliņš, miežu brālis u. c.). Šīs vietas tiek uzraudzītas un sargātas, lai nenogānītu un nenopļautu.

Tā pašlaik jau ņemts uzskaitē vairāk kā 0,7 ha labi noauguša baltā āboliņa, 0,5 ha kamolzāles, 0,30 ha pļavas lapsastes, 0,10 ha miežu brāļa un daudz citu zāļu sēklu vietas.

Pašlaik jau arteli uzsāka ātraudzīgāko savvaļas zāļu sēklu vākšanu. Kā pirmās uzsāks vākt pļavas lapsastes sēklas, kuru sēklu vākšanu uzsāka 1. jūlijā. Šīs vērtīgās stiebrzāles sēklu vākšana turpinās. Tuvākajās dienās uzsāks arī citu zāļu sēklu vākšanu.

O. Smilga

KOLCHOZA SAIMNIECĪBA NOSTIPRINĀS

Pavisam nesen atpakaļ par kolchozu „Draudzīgais maijs” runāja visos locījumos kā par atpalcēju. Kolchoza pārskatu sapulcēs nevarēja atzīmēt nekādus sevišķus panākumus, bet, lūk, šogad, noslēdzot pusgadu, kolchoza biedri kopsapulcē jau ar lepnumu varēja runāt par dažiem sasniegumiem. Tieši pati sapulce rādīja, ka kolchozs nav stāvējis uz vietas. Kaut gan tā notika šķūnī, tad tomēr daudz organizētāk nekā citreiz. Galvenais, ka šoreiz pār sapulces dalībniekiem līja balta elektriskā gaisma, kas arvien vairāk no kolchoznieku sētām izspiež vecveco gaismekli — petrolejas lampu. Ja kādreiz šinī kolchozā uz izstrādes dienu varēja sapemt tikai kapeikas, tad tagad jau kolchoznieki ik mēnesi uz katru izstrādes dienu saņem pa 3 rubļi avansā.

Kopsapulcē arteļa laudis vispirms apsprieda PSKP CK jūnija Plenuma lēmumu. Šoreiz arī bezparteiskie sprieda īsti partejiski un kvēli atbalstot partijas Plenuma lēmumu, nesaudzīgi nosodīja bb. Maļenkova, Kaganoviča,

Molotova un Šepilova pretpartejisko nostāju.

Pēc tam kopsapulcei ziņojumu par arteļa saimnieciskajiem jautājumiem sniedza valdes priekšsēdētājs b. Medusons.

Kolchozs šogad lielu vēriņu velta dārzu audzēšanai un referents pārliecinoši pierādīja, ka šī lauksaimniecības nozare arteli ļoti izdevīga. Viens hektars agro dārzu var ienest ap 30 tūkstoš rubļu lielu ienākumu.

„Draudzīgā maija” laudis sacenšas ar Preiļu rajona Chruščova vārdā nosaukto kolchozu un ne tā daudz ko mācās. Taču daudz vēl arī trūkumu, kas kavē saimniecības vispusīgu attīstību. Slikti ar lopkopību un it sevišķi ar cūkkopību. Biedrs Medusons uzsvēra, ka iespējas lopkopības attīstībā ir, bet trūkst labu lopkopju kadru, galvenais cūkkopju.

Un tomēr šī kolchoza kopsapulce pierādīja, ka kaut gan saimniecība vēl atpaliek, tomēr arteļa biedri jau stingri nostājušies uz augšupejas ceļa.

I. Avika,
LKP Līvānu RK sekretare

Par lauksaimniecības produktu obligato valsts piegāžu atcelšanu kolchoznieku, strādnieku un kalpotāju saimniecībām

PSKP Centralās Komitejas un PSRS Ministru Padomes 1957. gada 4. jūlija lēmums

Padomju varas laikā mūsu zemes darbaļaudis Komunistiskās partijas vadībā ir guvuši lielus panākumus tautas saimniecības attīstībā. PSRS rūpniecība līdz 1957. gadam, salīdzinot ar pirmsrevolūcijas laiku, pieaugusi vairāk nekā trīsdesmit reizi, bet, salīdzinot ar 1940. gadu, — gandrīz četras reizes. Tik augstus rūpniecības attīstības tempus nekad nav pazinusi un nepazīst neviena kapitalistiskā zeme.

Mūsu zemes industrijas lielo uzdevumu atrisināšana ir devusi iespēju apbrūnot mūsu socialistisko lauksaimniecību ar varēnu modernu tehniku. Pašlaik kolchozu un padomju saimniecību laukos strādā vairāk nekā pusotra miljona traktoru (skaitot 15 zirgspēku traktoros), apmēram 380 tūkstoš kombainu, miljoniem citu lauksaimniecības mašīnu. Darbu plaša mehanizācija lauksaimniecībā ir devusi iespēju ievērojami atvieglot kolchoznieku, kolchoznieču, MTS un padomju saimniecību darbinieku darbu, celt tā ražīgumu.

Kolchozu iekārta, kas radīta pēc Leņina kooperācijas plāna, radikāli pārveidojusi desmitiem miljonu zemnieku darbu un sadzīves apstākļus uz jauniem, socialistiskiem pamatiem, pavērusi visiem lauku darbaļaudīm plašu ceļu uz turīgu un kul-

turalu dzīvi. Kolchozu sabiedriskās saimniecības attīstības pieredze apliecina kolchozu iekārtas lielo vitalo spēku, lauku socialistisko lielsaimniecību neapstrīdamās priekšrocības, salīdzinot ar kapitalistiskajām saimniecībām.

Mūsu padomju zemniecība, kas apvienojusies kolchozos un izmanto kolektīvo socialistisko lielsaimniecību priekšrocības, guvusi milzīgus panākumus sabiedriskās ražošanas attīstībā. Vairākums kolchozu tagad ir kļuvuši par vispusīgi attīstītām saimniecībām. Tie ekonomiski nostiprinājušies un uzkrājuši lielas bagātības. Kolchozu naudas ienākumi 1956. gadā, salīdzinot ar 1953. gadu, palielinājušies gandrīz divas reizes. Lauksaimniecības arteļu sabiedriskā saimniecība ir kļuvusi par visas kolchoznieku dzīves un viņu materialās labklājības pieauguma stabila pamatu. Tas panākts, pateicoties kolchozu zemniecības pašreizējā darbam, aizvien pieaugošai palīdzībai, ko valsts sniedz kolchozu laukiem. Arī mūsu zemes padomju saimniecības organizatoriski nostiprinājušās un ievērojami palielinājušas lauksaimniecības produktu ražošanu un nodošanu valstij.

(Turpinājums 2. lpp.)

PAR LAUKSAIMNIECĪBAS PRODUKTU OBLIGATO VALSTS PIEGĀŽU ATCEĻŠANU KOLCHOZNIKU, STRĀDNIKU UN KALPOTĀJU SAIMNIECĪBĀM

*PSKP Centralās Komitejas un PSRS Ministru
Padomes 1957. gada 4. jūlija lēmums*

(turpinājums no 1. lpp.)

Milzīgās iespējas, ko dod socialistiskās lauku lielsaimniecības, sevišķi spilgti ir kļuvušas redzamas pēc PSKP CK septembra Plenuma, kad partija un valdība ir nospraudušas un realizē plašus pasākumus, lai uzlabotu lauksaimniecības vadīšanu, nostiprinātu kolchozus, MTS un padomju saimniecības ar pieredzes bagātiem vadošajiem kadriem un specialistiem, celtu kolchozu, kolchoznieku, MTS un padomju saimniecību darbinieku materiālo ieinteresētību lauksaimniecības produktu ražošanas palielināšanā. Ļoti svarīga nozīme lauksaimniecības kāpināšanā bija neskarto zemju un vecaiņu apgūšanai, lauksaimniecības produktu sagādes un iepirkuma cenu paaugstināšanai un plānošanas pārkārtošanai kolchozos un padomju saimniecībās.

Tas viss deva iespēju ievērojami paplašināt sējumu platības, krasi palielināt labības un citu lauksaimniecības produktu ražošanu. Nekad mūsu zeme nav novākusi tik daudz labības kā pagājušajā gadā. Palielinājies arī kokvilnas, cukurbiešu, kartupeļu, saulgriežu un citu lauksaimniecības kultūru ievākums. Audzis lopu skaits, cēlusies to produktivitāte, sevišķi piena izslaukumi. Pēdējos gados tūkstošiem kolchozu un padomju saimniecību divas reizes palielinājuši piena un gaļas ražošanu, bet daudzas saimniecības pat trīs un vairāk reizes.

Sakarā ar lauksaimnieciskās ražošanas attīstību 1956. gadā, salīdzinot ar 1953. gadu, labības sagāde mūsu zemē palielinājusies par vienu miljardu četrusimti miljoniem pudu, kartupeļu un dārzeņu — vairāk nekā par trim miljoniem tonnu jeb par 54 procentiem, cukurbiešu — par 36 procentiem, gaļas — par 25 procentiem un piena — 1,7 reizes, bet kolchozos — pāri par divām reizēm. Turklāt lauksaimniecības produktu sagādes apjoma pieaugums notiek vispirms uz kolchozu un padomju saimniecību rēķina.

Socialistiskajam sektoram tagad ir izšķirošā vieta mūsu zemes iedzīvotāju apgādē ar lauksaimniecības produktiem. Jau tagad labību, cukurbietes, kokvilnu, linus, kaņepājus, eļļas kultūras un dārzeņus valstij piegādā vienīgi kolchozi un padomju saimniecības, bet lopkopības produktu sagādes un iepirkuma kopapjomā kolchozi un padomju saimniecības nodot 81 procentu gaļas, 84 procentus piena un 89 procentus vilnas. Tai pašā laikā kolchoznieku, strādnieku un kalpotāju saimniecību lauksaimniecības produktu obligatās piegādes pazeminājušās un to īpatsvars šo produktu valsts sagādēs ir niecīgs. Ja 1952. gadā kolchoznieku, strādnieku un kalpotāju saimniecību obligatās gaļas piegādes sastādīja 23 procentus no kopējā sagādes un iepirkuma apjoma, tad 1957. gadā šo saimniecību obligatās gaļas piegādes sastādīs tikai 10,2 procentus. Šai

pašā laikā individuālo piena piegādātāju saimniecību obligatās piegādes samazināsies no 31 procenta līdz 7,1 procentam no valstij nodotā piena kopapjoma.

Paplašinoties ražošanai kolchozos un padomju saimniecībās un sakarā ar to pieaugot lauksaimniecības produktu sagādei no kolchoziem un padomju saimniecībām, valstij jau 1953. gadā radās iespēja ievērojami samazināt lauksaimniecības produktu obligato piegāžu normas kolchoznieku, strādnieku un kalpotāju saimniecībām, bet tagad ir iespēja šīs saimniecības pilnīgi atbrīvot no visa veida lauksaimniecības produktu obligatām piegādēm valstij. Tas, bez šaubām, cels mūsu zemes kolchozu zemniecības, strādnieku un kalpotāju materiālo labklājību.

PSKP Centralā Komiteja un PSRS Ministru Padome nolēmj:

Ar 1958. gada 1. janvāri atcelt visa veida lauksaimniecības produktu obligatās piegādes valstij, kas noteiktas kolchoznieku, ražošanas, zvejnieku un invalidu kooperācijas arteļu biedru saimniecībām, kā arī to strādnieku un kalpotāju saimniecībām, kuri strādā pastāvīgā darbā valsts uzņēmumos un iestādēs, kooperatīvās un sabiedriskās organizācijās un dzīvo laukos, pilsētās un vasarnīcu ciematos.

Savienoto republiku Kompartiju Centralajām Komitejām, partijās novadu, apgabalu un rajonu komitejām, republiku Ministru Padomēm, novadu izpildkomitejām, apgabalu izpildkomitejām un rajonu izpildkomitejām jāuzlabo lauksaimniecības produktu pārpalikuma iepirkšana no kolchoznieku, strādnieku un kalpotāju saimniecībām par iepirkuma cenām, jāsniedz viņiem maksimāla palīdzība produkcijas pārpalikumu realizācijas organizēšanā ar valsts, kā arī kolchozu un kooperatīvā tirdzniecības tīkla starpniecību.

Ieteikt kolchoziem sniegt vispusīgu palīdzību kolchozniekiem viņu saimniecībās ražotā piena, gaļas, kartupeļu, olu, vilnas un citu produktu pārpalikumu realizēšanā, organizējot uz vietām produktu pieņemšanu no viņiem, kā arī šo produktu nogādāšanu pieņemšanas punktos, tirdzniecības tīklā un kolchozu tirgos.

PSKP Centralā Komiteja un PSRS Ministru Padome ar gandarījumu atzīmē, ka visa padomju tauta atbalsta un apsver mūsu zemes pirmrindas kolchozu, padomju saimniecību, rajonu un apgabalu aicinājumus izvērst socialistisko sacensību par to, lai no katriem 100 hektariem lauksaimniecībā izmantojamās zemes iegūtu 100 un vairāk centnerus gaļas, 400 un vairāk centnerus piena, lai tuvākajos gados panāktu Amerikas Savienotās Valstis lopkopības produktu ražošanā uz vienu iedzīvotāju. Nav šaubu, ka šis uzdevums tiks izpildīts. Mums ir tam visas iespējas, vajag tās tikai pareizi izmantot.

**Padomju Savienības Komunistiskās
partijas Centralā Komiteja**

**PSR Savienības
Ministru Padome**

KATRĀ GRĀMATU PLAUKTĀ

Pašlaik visā mūsu republikā izsludināts grāmatu izplatīšanas mēnesis. Grāmatu izplatīšanā iesaistījušies daudzi grāmatu izplatītāji — gan bibliotēkas, gan tautas nami, gan komjaunatnes un arodorganizācijas. Grāmata ir zināšanu avots, labs ceļvedis gan darbā, gan atpūtā. Rajona darbaļaudis, iegādājoties grāmatas rajona grāmatnīcā!

Alunāns, J. Izlase. Cena Rbl. 11.

Krājumā ievietotas J. Alunāna „Dziesmiņas, latviešu valodai pārtulkotas”, I un II d., raksti „Mājas Viesi”, „Sētā, Dabā, Pasaulē” un „Pēterburgas Avīzēs”, kā arī daļa palikušo darbu manuskriptu.

Kan — Gjen, E. Cilvēces problema. Cena Rbl. 7,59.

Rakstniece savā romanā notēlojusi savas zemes laudis un viņu cīņu bar labāku nākotni.

Kronins, A. Zvaigznes raugās lejup. Cena Rbl. 21,50.

Savā romanā „Zvaigznes raugās lejup” A. Kronins attēlojis ogļraču smago darbu un eksistences cīņu kādā Anglijas ziemeļu provincē.

Vedeno, A. Fotografēšana ar filmu aparātu. Cena Rbl. 5,10.

Grāmata sniedz fotoamatieriem nepieciešamās zināšanas, lai tie varētu apgūt visus fotoattēla izveidošanas procesus. Lasītājam nekādas speciālas priekšzināšanas nav vajadzīgas.

Pričards, K. Spārnotās sēklas. Cena Rbl. 8.

Australijas progresīvās rakstniece Katarīnas Pričardes ro-

mans „Spārnotās sēklas” ir viņas romanu „Devīdesmitie gadi” un „Zeļa jūdzes” turpinājums un autore iecerētās triloģijas — par Rietumaustralijas zelturpniecības proletariāta šķiras apzīņas veidošanos — noslēgums.

Cvirkas, P. Franks Kruks. Cena Rbl. 9.

Romana notikumi sākas priekš pirmā pasaules kara Lietuvas lauku sētā. Lauku puistis Prāns Krukelis pēc pastrādāta nozieguma bēg uz Ameriku, kur viņš cenšas amerikāņiņties un pārvērsties par Franku Kruku.

Autors visus notikumus un cilvēkus rāda caur satiras prizmu, ar humoru un grotesku, sagādādams lasītājam daudz jautru brīžu.

INDIEŠU GLEZNOTĀJA DARBU IZSTĀDE MASKAVĀ

Maskavas padomju gleznotāju savienības izstāžu zālē atklāta indiešu gleznotāja Murli P. Ačarekara darbu izstāde. Attēlā: Murli P. Ačarekars ieraksta autografus izstādes apmeklētājiem.

STARPTAUTISKAIS ĢEOFIZISKAIS GADS

1957. gada 1. jūlijā sākās Starptautiskais ģeofiziskais gads. Tas ilgs līdz 1958. gada 31. decembrim. Vairāk nekā 50 valstu zinātnieki astoņpadsmit mēnešus vispusīgi pētīs Zemi.

Līdz šim kompleksi starptautiski Zemes pētījumi veikti divas reizes. To galvenais uzdevums bija Arktikas izpētīšana. Pirmais Starptautiskais polarsais gads bija organizēts 1882.—1883. gadā, otrais — 1932.—1933. gadā. 1950. gadā tika izvirzīts priekšlikums organizēt trešo Starptautisko polaro gadu. Taču uzreiz kļuva skaidrs, ka aprobežoties tikai ar polaro apgabalu pētīšanu tagad ir par maz. Beidzot nolēma organizēt Starptautisko ģeofizisko gadu un veikt tajā daudzpusīgus, kompleksus visas mūsu planētas pētījumus.

Pētījumu veikšanai pēc Starptautiskā ģeofiziskā gada programmas Padomju valsts mūsu zinātniekiem atvēlējusi plašus finansu, materiālos un tehniskos līdzekļus. Desmitiem uzņēmumu izgatavo vajadzīgos aparatus, ierīces, iekārtas. Ģeofiziskajiem novērojumiem Padomju Savienības teritorijā tiek organizētas apmēram 320 zinātniskās stacijas, pie kam turpinās darboties arī jau esošās stacijas Arktikā un Antarktikā. Paredzēts organizēt apmēram 25 zinātniskās ekspedīcijas, tai skaitā sešas jūras un divas aviācijas ekspedīcijas.

Visas cilvēces uzmanību saista meteoroloģisko apstākļu un to likumsakarību pētīšana, kā arī procesi, kas ietekmē laika apstākļu maiņu. Mūsu zemē vien specialus laika novērojumus veiks 292 meteoroloģiskās stacijas, pie kam darbosies arī tūkstošiem pastāvīgo PSRS Hidrometeoroloģiskā dienesta staciju, kas veic parastos novērojumus. Starptautisko meteoroloģisko pētījumu rezultātā aprēķinās brīvās atmosfēras režīmu, tas ir, vēju, gaisa temperatūru un mitrumu līdz 25 kilometru augstumam ap visu zemeslodi. Tādējādi pirmoreiz tiks izveidotas atmosfēras kartes visai Zemei.

Plaši pētījumi tiks veikti mūsu zemes ziemeļu un austrumu rajonos. PSRS Zinātņu akadēmijas Ģeografijas institūts un Sasaluma pētīšanas institūts kopā ar Maskavas Valsts universitāti veiks plašus kompleksus šļūdoņu pētījumus Novaja Zemlā, Pamiņā un Elbrusā, kā arī citās vietās. PSRS Zinātņu akadēmijas Zemes fizikas institūts sadarbībā ar Ziemeļu jūrasceļa galvenās pārvaldes iestādēm izpētīs grūti pieejamos Arktikas un Antarktīdas rajonos zemestrīču biežumu un vietas. Šis institūts Tālajos Austrumos organizē stacijas Zemes magnetiskā un elektriskā lauka pārmaiņu pētīšanai.

Zemes magnetiskā lauka pētīšanas nolūkos Padomju Savienībā uzbūvēts visā pasaulē vienīgais unikālais nemagnetiskais kuģis — šonēris „Zarja”. Tas būvēts no koka, misiņa, bronzas un nemagnetiska tērauda. „Zarja” veiks vairāk nekā 45 tūkstošus jūdžu pa Atlantijas, Kluso un Indijas okeanu, pavadot braucienā apmēram pusotra gada.

Ekspedīcijas kuģis „Vltjazj” veiks piecus braucienus pa Kluso okenu. Zinātnieki ar jūrnieku palīdzību pētīs ūdens straumes, ūdens cirkulāciju dziļumā un citas parādības.

Plašu programmu izpildīs hidrofiziskā ekspedīcija, kas darbosies uz kuģa „Michail Lomonosov”. Uz šā kuģa iekārto 16 zinātniskās laboratorijas. Titava ar 15 tūkstoš metru garu tauvu dos kuģiem iespēju noenkuroties jebkurā vietā, bet, izmantojot astoņus hidroloģiskās tītavas, vajadzīgos aparatus varēs nolaist 10 tūkstošu metru dziļumā.

Okeanografiskajos un citos pētījumos aktīvi piedalīsies arī Vācijas Demokrātiskā Republika, Polija un Dienvidslāvija. Piemēram, poļu zinātnieki paredzējuši organizēt ģeofiziskos novērojumus Vjetnamas Demokrātiskajā Republikā un Špicbergenas salā.

Redaktora v. i. A. STARIS